

ת"פ 6528/04/20 - מדינת ישראל נגד נטלי יקר

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 6528-04-20 מדינת ישראל נ' יקר(אחר/נוסף)

לפני כבוד השופט אביחי דורון
בעניין: מדינת ישראל

המאשימה

נגד

נטלי יקר (אחר/נוסף)

הנאשמים

גזר דין

הנאשמת הודתה והורשעה בכתב אישום מתוקן בשלושה אישומים של סחר בסם מסוכן (שתי עבירות של סחר בסם מסוכן וכן בעבירה של עסקה אחרת בסם מסוכן), עבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית ועבירה של סיוע לסחר, הכל במסגרת הסדר טיעון ללא הסכמה עונשית, אף שמכוחו נשלחה הנאשמת לקבלת תסקיר משירות המבחן.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, במועדים 09.02.20, 07.02.20, 25.03.20, תיאם "אחר", שזהותו אינה ידועה למאשימה, מכירת סם מסוכן ללקוחות שונים, ולאחר מכן יצרה הנאשמת עמם קשר וסיפקה את הסמים מסוג קנאביס, במשקלים שונים בין 4-30 ג', תמורתם קיבלה סכום כסף שסוכם מראש מול האחר.

טיעוני הצדדים:

בטיעוניה עתרה **המאשימה** לעונש של 6-12 חודשי מאסר בגין כל אחד מן האישומים. בנסיבות לחומרא הדגישה את פער הזמנים הקרוב המלמד על הזמינות לסם, החלק מרכזי שהיוותה הנאשמת בשרשרת הפצת הסם.

לקולא, ציינה את העדר העבר הפלילי של הנאשמת.

נוכח נסיבות חייה של הנאשמת כפי שעלו מתסקירי שירות המבחן, ובהתחשב בחומרת העבירות עתרה המאשימה להטיל על הנאשמת שנת מאסר, מאסר על תנאי, קנס ופסילת רישיון בפועל ועל תנאי וכן התחייבות.

מנגד, ביקש **ב"כ הנאשמת** להשית על הנאשמת עונש של מאסר על תנאי בלבד. את עתירתו נימק בגילה הצעיר, היותה נעדרת עבר פלילי וללא תיקים פתוחים נוספים.

עוד הרחיב הסנגור ב"עונשים" שהנאשמת כבר נענשה בהם, כך לדבריו, כאשר משך כל תקופת הקורונה הייתה הנאשמת במעצר בית מלא, תקופה שהייתה קשה עבורה. ולמעשה הנאשמת מצויה בתנאי שחרור מגבילים עד עצם היום הזה.

לעניין האירועים המתוארים בכתב האישום, הדגיש הסנגור כי הנאשמת נוצלה על ידי אחר, ממנו חששה וכראה לכך סירבה למסור בחקירתה פרטים אודות זהותו.

לשיטתו, וכעולה מעובדות כתב האישום, חרף הרשעתה של הנאשמת בעבירות של סחר בסם הרי שבפועל היתה הנאשמת רק מתווכת שנמצאת במדרג הנמוך של שרשרת הפצת הסם.

הסניגור הפנה את בית המשפט לתסקיר שירות המבחן המתאר באופן מפורט את קורות חייה של הנאשמת ואת הקשיים הסובבים את חייה. בנסיבות העניין עתר להטלת צו המבחן עליו המליץ שירות המבחן לצד מאסר על תנאי. לחילופין ציין שאם יראה לנכון בית המשפט להטיל על הנאשמת עונש בעבודות שירות הרי שיש לעשות זאת באופן מתון, ולהטיל את התקופה הקצרה ביותר שניתן על מנת שתוכל לשקם את חייה.

לדבריו, הנאשמת שילמה ביוקר על מעשיה, בדמות מעצר בית ארוך והליך משפטי, ארוך ומייגע שהיווה עבורה גם עינוי דין. בהתייחס לקנס, הגיש מסמך המאשר חובותיה להוצאה לפועל ומשכך ביקש להימנע מהטלתו.

לעיונו של בית המשפט הוצגו מסמכים המעידים על מצבה של הנאשמת וכן מכתבי המלצה שונים.

בהשלמת טיעונו לעונש, שנעשו בכתב, ביקש ב"כ הנאשמת להימנע מפסילת רישיונה ונימק זאת בכך שהנאשמת שהתה זמן רב בתנאים מגבילים, אינה משתמשת בסמי רחוב, קיבלה זה מכבר רישיון לשימוש בקנאביס. הסניגור נימק כי היה ויוטל על הנאשמת עונש של עבודות שירות, הרי שתזדקק לרישיונה לשם ביצוע.

עוד העידה לפני **אמה של הנאשמת** וסיפרה אודות הקושי בהליך המעצר עבורה ועבור הנאשמת, לדבריה המשפחה נעזרת בשירותים הסוציאליים על מנת לארגן מחדש את סביבת חייה של הנאשמת.

הנאשמת ביקשה להביע את חרטתה הכנה והעמוקה בפני בית המשפט.

תסקירי שירות המבחן

עיון בתסקירי שירות המבחן מעלה תמונה של נסיבות חיים קשות מאוד ומציאות עצובה אף יותר. מפאת צנעת הפרט וכבודה של הנאשמת לא אפרט את הדברים כפי שהם מובאים שם, אציין רק התרשמותו כי הנאשמת אינה מאופיינת בדפוסי עבריינות מושרשים וכי ביצעה את העבירות על רקע חיפוש מענה לצרכיה הכלכליים והרגשיים.

עוד אציין כי הנאשמת מטופלת גם במסגרת שירותי בריאות הנפש ומתמודדת גם עם הפרעת אישיות ודיכאון.

בתסקיר ראשון שהוגש ביום 21.02.21, העריך שירות המבחן שהנאשמת נזקקת לטיפול במסגרת תחלואה כפולה גם בשל השימוש התכוף בקנאביס. אך לאור העדר מוטיבציה מצדה של הנאשמת, לא בא בהמלצה שיקומית.

לאור מצב החירום ששרר במדינה, רק, מעל לשנה לאחר התסקיר הראשון הוגש תסקיר משלים בעניינה.

בתסקיר המשלים עדכן שירות המבחן שעמד בקשר עם היחידה לטיפול בהתמכרויות במודיעין, שם נמסר להם כי במהלך השנה החולפת התמידה הנאשמת להגיע למפגשים השבועיים ביחידה ולדברי שירות המבחן: **"נוצר קשר משמעותי המבוסס על אמון ומאופיין בפתיחות וקרבה מצד נטלי עם העו"ס המטפלת"**.

בסוף חודש ינואר 2022, בשל תאונה שעברה הנאשמת הופסקו הטיפולים וחודשו לאחר כחודש.

בפני שירות המבחן הביעה הנאשמת נכונות להמשיך טיפול, אולם זה הותנה בכך שימשיך הקשר עם העו"ס המטפלת בה.

במהלך תקופה זו קיבלה הנאשמת אישור לשימוש בקנאביס.

שירות המבחן הרחיב מילותיו אודות השינוי הנפשי שעברה הנאשמת במסגרת הטיפול ביחידה במודיעין, לרבות הכלים והיכולות שרכשה.

בהתחשב בכך הציע לה השירות שתי חלופות שיקומיות, האחת במסגרת בית המשפט הקהילתי, והשנייה במסגרת קהילה סגורה להתמכרויות, הנאשמת סירבה לשתי החלופות וגם שירות המבחן מצא כי הטיפול ביחידה במודיעין, במשולב עם רישיון הקנביס שקיבלה הנאשמת מאפשרים מענה טיפולי מספק שיש בו כדי להלום את המשך הטיפול הנדרש ולחזק את השינוי שעשתה הנאשמת.

בהתחשב באלה המליץ שירות המבחן להטיל על הנאשמת עונש במסגרת עבודות שירות וכן צו מבחן למשך שנה במסגרתו תמשיך את הטיפול ביחידה לטיפול בהתמכרויות.

הנאשמת נשלחה לחוות דעת **הממונה על עבודות השירות**, חוות הדעת בעניינה חיובית.

דין והכרעה

לאחר בחינה של האירועים המתוארים בכתב האישום, אני קובע כי מדובר באירוע אחד לצורך קביעתו של מתחם ענישה הולם, האירועים עומדים "במבחן הקשר ההדוק" והן "במבחן הצורני עובדתי", העבירות בוצעו בסמיכות והנאשמת נשלחה לבצע את עבירות הסחר על ידי אותו אדם "אחר" לאורך אותה תקופה ובשיטה זהה.

בהתחשב בכך אני שב וקובע כי העבירות המיוחסות לנאשמת מהוות "אירוע אחד" לצורך קביעתו של מתחם ענישה הולם.

המאשימה זיהתה את הערכים המוגנים שנפגעו כסכנה לבריאות הציבור, הרבה עבירות ופשעים מבוצעים בחסות השפעת הסמים וכל אלו שלוקחים חלק כל אחד בחלקו בשרשרת הפצת הסם הם הגורמים העיקריים לפגיעה בשלום ובריאות הציבור וכן כמכת מדינה המסכנת את הציבור לרבות פשעים שהמשתמשים בסמים עתידים לבצע.

אני מקבל את זיהוי המאשימה ביחס **לערכים המוגנים שנפגעו**, וקובע - בהתחשב בשיטת הביצוע וזמינות הפצת הסם, מחד - ובסוג הסם וכמויותיו, וכן אופי פעולתה הספציפית של הנאשמת בעבירות שביצעה, מאידך, כי **רמת הפגיעה בערכים המוגנים היתה בינונית**.

לעניין מתחם הענישה:

עתירתה של המאשימה, לכל אישום, נעה בין 6-12 חודשי מאסר. לאור קביעתי שמדובר באירוע אחד אני קובע שהמתחם ההולם בגין כל סעיפי האישום נע בין תשעה חודשי מאסר, שאפשר שירוצו בעבודות שירות לבין 18 חודשים בפועל.

הפערים בין עתירות הצדדים הן משמעותיים, המאשימה מן הצד האחד מבקשת שבית המשפט ישים את כובד משקל החלטתו על העבירות המיוחסות לנאשמת וישלח אותה למאסר של ממש מאחורי סורג וברית. מן העבר השני מבקש ב"כ הנאשמת שבית המשפט יתייחס בהחלטתו לנאשמת האינדיבידואלית שלפניו, נסיבות חייה הקשות, היותה נעדרת עבר פלילי שמעדה לראשונה בחייה.

עמדות הצדדים מובילות לשאלה האם הנאשמת, בנסיבותיה, יכולה "להנות" מהחרגה של מתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום?

סעיף 40ד' (א) לחוק העונשין התשל"ז - 1977 מאפשר חריגה ממתחם העונש ההולם אותו קבע בית המשפט, רק במקרה בו מצא בית המשפט ... **השתקם או יש סיכוי של ממש שישתקם**.

לו היו נכתבות שורות אלו עם עריכתו של התסקיר הראשון בעניינה של הנאשמת הרי שהשאלה שבכותרת הייתה נענית בשלילה באופן כמעט מיידי. עמדתה של הנאשמת לפיה היא אינה נזקקת להתערבות טיפולית, כפי שהציע שירות המבחן שהובילה להימנעות מהמלצה שיקומית, היו מבססות חוסר יכולת לחריגה ממתחם העונש שנקבע, או לנמקו בצורה מתקבלת על הדעת.

אך לא כך הם פני הדברים בשלב זה, תסקיר משלים שהוגש למעלה משנה לאחר התסקיר מעיד על שינוי, גם אם חלקי - אך עמוק, בחייה של הנאשמת. גם אם הנאשמת לא שינתה את עמדתה ביחס להשתלבות במסגרת טיפולית מוצעת ע"י שירות המבחן מסכים שירות המבחן כי הטיפול אותה החלה, כבר בתסקיר הראשון, במסגרת היחידה לטיפול בהתמכרויות מתחיל לתת אותותיו ולהניב פרי.

בנסיבות אלה, דומני, ניתן להחיל על הנאשמת את החלופה השניה בסעיף 40ד' (א) לחוק, כאמור, היות שמתפתח, בשילוב כל נסיבות הנאשמת, "סיכוי של ממש" שתשתקם.

אני מתרשם, כפי שהתרשם שירות המבחן, שהמטופלת מגויסת ומחויבת לטיפול זה באופן מעמיק, וכי ישנו רצון לטיפול. בד בבד במסגרת הזמן האמור קיבלה הנאשמת היתר לשימוש בקנאביס, מה שמשנה את פני הדברים בכל הנוגע לשימוש אותו עשתה הנאשמת בהעדר אישור.

לאור האמור המליץ שירות המבחן לאפשר לנאשמת להמשיך את הטיפול במסגרת היחידה לטיפול במסגרת צו מבחן, לצד עבודות שירות.

לטעמי, שירות המבחן עשה את האיזון הראוי שבין המשך טיפול לבין הטלת עונש מוחשי, משמעותי בדמות עבודות

שירות.

אני מעמיד אפוא, אלה מול אלה, את חומרת העבירות אותן עברה הנאשמת, את חומרת הפגיעה בערכים המוגנים שקרתה, ומולן את דמותה ואישיותה של הנאשמת כפי שמשתקפת בתסקירי שירות המבחן, את הדרך הטיפולית שעברה עד כה - וגם את הדרך הטיפולית שטרם עברה ועוד עליה לעבור.

האבחנות אינן קלישאות ואינן מילים ריקות, מאחוריהן משתרע מסד רחב של ניסיון מצטבר אבחוני וטיפולי, ולעיתים רבות - כמו גם במקרה לפניי - הדברים אינם נמצאים בתחום השחור או הלבן, גם אם היינו רוצים שיהיו, אלא בתחום האפור הנושק, פעם לזה ופעם לזה.

ניתן לומר לסיכום כי מצבה של הנאשמת מביא אותי להכלילה במסגרת ה"קיים סיכוי של ממש שתשתקם", באופן שמאפשר להחריגה ממתחם הענישה שקבעתי.

זאת מצד אחד.

ניתן לומר כי מצבה של הנאשמת אינו מאפשר להחריגה באופן מוחלט ממתחם הענישה, כפי שעתר לו הסנגור, ולפיכך מחייב שילוב ואיזון בין הענישה ואמצעי הענישה שניתן להטיל על הנאשמת.

זאת מהצד האחר.

בהתחשב באיזון שבין השיקולים השונים החלטתי להחריג את הנאשמת ממתחם הענישה "החרגת מעט" ואני גוזר עליה אפוא את העונשים הבאים:

1. 70 ימי מאסר שאפשר וירוצה בעבודות שירות, בניכוי ימי מעצרה. הנאשמת תבצע את עבודות השירות בהתאם לחוות דעת הממונה ובהתאם למגבלות הרפואיות שנקבעו על ידו. תחילת ריצוי עבודות השירות ביום 21.09.22. המזכירות תעביר העתק ההחלטה לממונה על עבודות השירות.
2. אני מטיל על הנאשמת מאסר בן ששה חודשים ואולם הנאשמת לא תרצה עונש זה אלא אם תעבור אחת העבירות בהן הורשעה לפניי וזאת למשך שלוש שנים מיום סיום ריצוי עבודות השירות.
3. אני מטיל על הנאשמת צו מבחן למשך שנה, המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשירות המבחן. מודע לנאשמת כי אם לא תעמוד בתנאי המבחן יוכל בית המשפט להפקיעו ולגזור עליה עונש אחר תמורתו.
4. קנס בסך 2500 ₪ או 20 ימי מאסר תמורתו. הקנס יקוזז כנגד הפקדה בסכום זהה שהפקידה הנאשמת.
5. אני מחייב את הנאשמת להצהיר כי אם תעבור את אחת העבירות בהן הורשעה לפניי בתוך שנה מיום סיום ריצוי עבודות השירות תשלם סכום של 5,000 ₪. תסרב להצהיר - תאסר למשך 20 ימים. הצהרת הנאשמת נרשמה לפניי.
6. אני מורה על פסילת רישיונה של הנאשמת למשך חצי שנה, אולם הנאשמת לא תרצה עונש זה אלא אם תעבור אחת העבירות בהם הורשעה לפניי בתוך שנה מיום סיום ריצוי עבודות השירות.
7. מאשר את חילוט הטלפון האישי של הנאשמת, ורק **לאחר** שתתאפשר העתקת כל החומרים על ידי הנאשמת, העתקת החומרים אפשרית עד לתאריך 10.09.22.

זכות ערעור בתוך 45 יום מהיום.

7.8.2022